

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/26/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125202267
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2026:2125202267.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Trnava, o zaplatenie sumy 338,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa **z a m i e t a** .
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.03.2025 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 338,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 185,56 eura od 22.06.2024 do zaplatenia, ako aj priznania nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2024 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 29.11.2018 Zmluvu č. 5152311206, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Nárok uplatnený žalobou predstavuje revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpá sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpá sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca vypovedal zmluvu ku dňu 13.03.2023. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 338,59 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 185,56 eura, z riadneho úroku vo výške 77,- eur, z úroku z omeškania vo výške 17,03 eura, z poplatkov vo výške 59,- eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky

do dnešného dňa nevykonal žiadnu úhradu. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 22.06.2024, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Výška sadzby úrokov z omeškania je stanovená ku dňu vzniku omeškania (odstúpenie od zmluvy/zosplatnenie úveru).

3. Na výzvu súdu žalobca v podaní zo dňa 08.10.2025 uviedol, že v prílohe žaloby predložil kompletnú platobnú históriu. Existujúce peňažné záväzky veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 29.11.2018. Existujúce záväzky boli vo výške 174,95 eura. Nový úver bol poskytnutý s mesačnou splátkou 15,- eur, čo predstavuje minimálnu výšku splátky pri schválenom úverovom rámci 300,- eur. Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa teda boli vo výške 189,95 eura. Príjem spotrebiteľa bol overený na základe dopytu do Sociálnej poisťovne a bol vo výške 1.000,- eur. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa v celkovej sume 205,07 eura, nakoľko spotrebiteľ uviedol rodinný stav rozvedený a počet členov 1. Veriteľ zároveň bral do úvahy paušálne výdavky, ktoré v zmysle opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod.. Tie boli vypočítané ako rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšený o 20 % - teda 182,83 eura $((1.000,- \text{ eur} - 205,07 \text{ eura}) * 20\%)$. Tieto paušálne výdavky boli v dokumente Výpočet primárnej návratnosti zohľadnené ako výška minimálnej rezervy (20%). V tejto súvislosti poukazuje žalobca na priloženú odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 14.03.2024 vo veci NBS-000-096-061, ktorý potvrdzuje uvedený názor žalobcu. Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola teda vo výške 387,90 eura. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: $DSTI = (189,95 \text{ eura}) / (1000,- \text{ eur} - 387,90 \text{ eura})$; $DSTI = 0,3103301802022$. Hodnota DSTI neprekročila hodnotu 1, a preto bola schopnosť splácať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením a ZoSÚ. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: výzvou zo dňa 20.03.2024 spolu obálkou. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 20.03.2024 vyzvaný na splnenie pohľadávky. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti nespĺnil svoj dlh ani čiastočne. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškania trvalo aj po odoslaní výzvy na úhradu a zosplatnení pohľadávky. V podaní zo dňa 10.10.2025 žalobca ďalej uviedol, že k výzve zo dňa 13.03.2023 nedisponuje podacím hárkom či doručenkou. Keďže vyššie uvedené skutočnosti neboli protistranou rozporované, v zmysle § 151 ods. 1 CSP je potrebné tieto skutočnosti považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie, pričom citoval z niektorých rozhodnutí súdov. Žalobca ďalej uviedol, že dopytoval pôvodného veriteľa za účelom zistenia, či bola zo strany žalovaného vykonaná zmena adresy. Pôvodný veriteľ uviedol nasledovne: Adresu klient osobne nahlasoval na pobočke dna 23.09.2022 v City Aréne Trnava, pričom žalobca v prílohe zasiela printscreen vyššie uvedeného emailu.

4. Ako dôkazy žalobca predložil nasledovné listinné dôkazy: platobná história, Špecifikácia postúpenej pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2024, Pokus o zmier zo dňa 12.02.2025, Podací hárok zo dňa 13.02.2025, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0688/2024/CE zo dňa 21.06.2024 spolu s Dodatkom č. 1 k zmluve a Prílohou č. 1 k zmluve, Zmluva o Kreditnej karte (spotrebiteľský úver) zo dňa 29.11.2018, Výpoveď zmluvy zo dňa 13.03.2023, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a.s., Sadzobník, Výzva zo dňa 20.03.2024, kópia obálky, rozsudok SD EÚ vo veci C-449/13 zo dňa 18.12.2014, odpoveď NBS zo dňa 14.03.2024, Výpočet primárnej návratnosti, Dopyt do Sociálnej poisťovne, Špecifikácia postúpenej pohľadávky, e-mail zo dňa 10.10.2025.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na č.l. 142 spisu) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie doručené (na č.l. 138 a 140 spisu), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil doleuvedený skutkový stav.

9. Medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 29.11.2018 uzavretá Zmluva o Kreditnej karte (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru s výškou úverového rámca 300,- eur s minimálnou výškou splátky 15,- eur so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci. Banka listom zo dňa 13.03.2023 znížila úverový rámec na nulu s účinnosťou ku dňu 23.03.2023 a zároveň vypovedala zmluvu s tým, že celková výška pohľadávky banky zo zmluvy ku dňu 13.03.2023 je 336,06 eura, pričom nebolo preukázané doručenie (ani odoslanie) tejto výpovede žalovanému. Výzvou zo dňa 20.03.2024 banka vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 334,40 eura s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, pričom výzvu banka doručovala žalovanému na inú adresu, ako je adresa uvedená v zmluve. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2024 bola pohľadávka banky voči žalovanému postúpená na žalobcu.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom do 30.06.2024), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy),

spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17) (2)

21. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu,87aba) pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Poznámka 87ac) odkazuje na § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a na § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

24. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

26. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

27. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol uzatvorením zmluvy o kreditnej karte právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

30. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2024 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka. V súvislosti s otázkou platného postúpenia pohľadávky súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola splatnou, či už z dôvodu termínu konečnej splatnosti alebo z dôvodu predčasného zosplatnenia.

31. Listom zo dňa 13.03.2023 (na č.l. 45 spisu) oznámila banka žalovanému, že z dôvodu, že je dlhodobou v omeškaní so splácaním pohľadávky, vypovedá zmluvu, avšak v liste nebolo uvedené a konkretizované, pre ktorú omeškanú splátku sa tak stalo a zároveň nebolo preukázané odoslanie ani doručenie tohto listu žalovanému. Výzvou zo dňa 20.03.2024 (na č.l. 70 spisu) oznámila banka žalovanému, že v prípade, že dlžnú sumu neuhradí, je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe, avšak uvedená výzva nebola žalovanému doručená, pričom mu bola doručovaná na inú adresu, ako vyplýva zo zmluvy.

32. Upozornenie pred zosplatnením úveru, ako aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, sú jednostrannými právnymi úkonmi veriteľa, ktoré musia spĺňať aj náležitosti určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, inak je potrebné ich považovať za neplatné podľa § 37 OZ. Z právneho úkonu musí byť pre jeho adresáta objektívne pochopiteľná vôľa konajúceho subjektu, teda bez rozumných pochybností musí byť pre adresáta poznateľný obsah prejavenej vôle konajúceho subjektu. Túto neplatnosť pritom nie je možné napraviť prípadným dodatočným vysvetlením či doplnením ich obsahu.

33. Konkretizácia omeškanej splátky musí byť uvedená ako vo výzve na zaplatenie dlžnej sumy pred zosplatením, tak aj v samotnom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Inak nie je možné overiť, či boli dodržané zákonné lehoty a správnosť postupu predchádzajúceho vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V tu prejednáwanej veci bolo pritom potrebné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 9 OZ účinné do 31.10.2024, t.j. v čase vykonania právnych úkonov veriteľa smerujúcich k predčasnému zosplateniu úveru.

34. Uvedená špecifikácia splátky, pre nezaplatenie ktorej plánuje veriteľ zosplatiť úver, má pre spotrebiteľa význam v tom zmysle, že zaplatením práve tejto splátky v stanovenej lehote môže spotrebiteľ odvrátiť predčasné zosplatenie úveru. Spotrebiteľ pritom nie je povinný si vypočítať, pre nezaplatenie ktorej splátky môže byť úver zosplatený, a to najmä vtedy, ak je spotrebiteľ v omeškani s väčším počtom splátok.

35. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, v ktorom dovolací súd uviedol, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh.“

36. V tu prejednávanom prípade, nielenže nebola preukázaná existencia výzvy pred zosplatením úveru, čo samotné je dôvodom neplatného zosplatenia úveru, ale zo samotného oznámenia o zosplatení nie je jednoznačne zistiteľné, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, z čoho vyplýva neplatnosť tohto právneho úkonu banky (§ 37 ods. 1 OZ), z ktorého dôvodu nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

37. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 21CoCsp/17/2024-334 zo dňa 30.05.2025, v ktorom odvolací súd uviedol, že „32. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že keďže výzva pred zosplatením (rovnako ani predčasné zosplatenie pohľadávky) právnym predchodcom ako dodávateľom neobsahuje jednoznačné, jasné a určité nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie tak, aby spotrebiteľ, teda aj žalovaný, týmto úkonom porozumel a skutkový dej mal nezameniteľný, k platnému zosplateniu úveru podľa § 39 Občianskeho zákonníka nedošlo, pretože podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Hmotnoprávne úkony právneho predchodcu žalobcu svojim obsahom odporujú zákonu, a to § 53 ods. 9 a § 565 pre absenciu nezameniteľného uvedenia splátky, pre ktorú žalobca pristupuje k mimoriadnej splatnosti úveru a okolnosti za akých k tomu došlo, preto zároveň takýto nejednoznačný (neurčitý) právny úkon v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka nemôže mať žiadne právne následky, keďže neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie. S ohľadom na uvedené neobstojí námietka žalobcu, že zo strany veriteľa nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, ani nesúhlas so záverom, že by uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka malo byť neplatným právnym úkonom. 33. K uvedenému v odseku 32 odvolací súd uvádza, že mu je známe, že v rozhodovacej praxi súdov nebol jednotný názor na to, či neuvedenie tejto splátky spôsobuje neurčitosť právneho úkonu predčasného zosplatenia a následne jeho neplatnosť, alebo nie. Napr. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.1.2024 ustálil, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.“ Aj v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25.9.2024 Najvyšší súd SR dospel k záveru, že: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.“ Obdobný názor vyjadril Najvyšší súd SR aj v rozhodnutiach sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31.7.2024 a 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.6.2024. 34. Uvedená nejednotnosť bola vyriešená kolégiom Najvyššieho súdu SR, ktoré rozhodnutím č. 21 prijalo z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 právnu vetu (ktorá bude publikovaná v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR) v znení: Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia

preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ.)“

38. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 4Cdo/76/2025 zo dňa 21.08.2025 uviedol, že „upriamuje pozornosť na skutočnosť, že iný senát najvyššieho súdu (6C) vo svojom uznesení z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, po rozbere relevantných právnych ustanovení, § 37 ods. 1 OZ, § 565 vety prvej OZ a § 53 ods. 9 OZ pri posudzovaní rovnako formulovanej otázky ako v preskúmvanej veci dospel k záveru, že „ (...) ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej Občianskeho zákonníka o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Z týchto dôvodov senát najvyššieho súdu 6C argumenty dovolateľky na podporu jej tvrdenia o neexistencii žiadneho právneho podkladu pre vyžadovanie uvedenia konkretizácie splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplateniu (v žiadosti o jednorazové splatenie, resp. v upozornení na hodlané využitie práva tejto predchádzajúcom) nepovažoval za udržateľné. 20. Posudzujúc právne účinky dovolania podľa stavu v čase jeho podania, dovolací súd konštatuje, že medzičasom Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na svojom zasadnutí konanom 04. júna 2025 prijalo uznesenie najvyššieho súdu z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 ako judikát, publikovaný pod č. R 34/2025 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025, ktorého právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že závery Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp.zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (Čl. 2 ods. 2 CSP), od ktorej nemá tunajší súd dôvod sa odkloniť.

39. Súd dodáva, že na predmetný vzťah bolo potrebné aplikovať § 565 OZ, pretože v predmetnom prípade bolo dojednané plnenie v splátkach, čo je zrejmé zo zmluvy (článok I. a článok II. ods. 4.), ako aj z doplnenia žaloby zo dňa 08.10.2025 (kde žalobca uvádza, že úver bol poskytnutý s mesačnou splátkou 15,- eur). Z uvedeného vyplýva, že medzi účastníkmi zmluvy bolo dojednané plnenie dlhu v splátkach, a preto bol namieste postup podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom do 31.10.2024) v spojení s § 565 OZ.

40. Súd dodáva, že v konaní ani nebolo preukázané, že sa list zo dňa 13.03.2023 (výpoveď zmluvy a zosplatenie úveru) dostal do sféry dispozície žalovaného, keďže žalobca k nemu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že bol žalovanému doručený, ani že bol vôbec odoslaný, a teda nebolo možné dospieť k záveru, že by tento list mohol mať nejaké právne účinky, z ktorého dôvodu k výpovedi zmluvy ani k zosplateniu úveru prísť nemohlo.

41. Súd tiež poukazuje na to, že zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškание klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

42. Žalobca spolu s výzvou zo dňa 20.03.2024 predložil kópiu obálky (na č.l. 71 spisu), podľa ktorej bola zásielka žalovanému doručovaná na inú adresu, ako vyplýva zo zmluvy, pričom žalovaný bola na

uvedenej adrese označený ako neznámy adresát. Pôvodný veriteľ tak žalovanému doručoval v rozpore so zmluvou, keď zároveň žalovaný zásielku na adrese, na ktorú mu bola doručovaná, ani neprevzal, pretože sa tam podľa oznámenia doručovateľa nezdržoval. Uvedenú výzvu by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, avšak žalobca nepreukázal, že by táto výzva bola doručená žalovanému, keďže nepredložil doručenkú, pričom pôvodný veriteľ žalovanému zásielku ani nedoručoval na adresu zo zmluvy.

43. Okrem toho, ak by aj došlo k doručeniu výzvy zo dňa 20.03.2024 žalovanému, stalo by sa tak dňa 25.03.2024 (vychádzajúc z toho, že zásielka bola vrátená odosielateľovi dňa 26.03.2024), a teda do dňa postúpenia pohľadávky 21.06.2024 by neprešlo 90 dní.

44. Ustanovenie § 92 ods. 8 by malo banku motivovať k tomu, aby podnikla kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu v prípade dlhodobého omeškania dlžníka s plnením, aby tak počas trvania zmluvy každý mesiac len nepripisovala na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval, keď takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou. Poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru vo forme kreditnej karty je špecifickou, právnym predpisom upravenou činnosťou, pričom nie je v záujme spotrebiteľa, aby banka kedykoľvek počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priechilo účelu a zmyslu zákona o bankách.

45. Žalobca teda v konaní nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB preukázateľne doručená písomná výzva na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanému, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému inej osobe, ktorá nie je bankou.

46. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. ... V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a.s. riadne odporcovi doručená. Prvostupňový súd teda dospel k správne záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.“ Obdobný názor zastáva aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, v ktorého odôvodnení uviedol, že „ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.“ Rovnako súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017–194 zo dňa 30.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „žalobca teda neuniesol svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal existenciu a doručenie žalovanému výzvy banky na splnenie omeškaného dlhu. V spise sa taký dôkaz nenachádza a žalovaný jeho existenciu ani v odvolaní netvrdil. Žalobca teda nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné (aj keby zmluva o postúpení bola účinná, aj keby bolo žalovanému doručené oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky). Je treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie pred súdom, a preto bolo dôvodné jeho žalobu zamietnuť, tak ako to už správne uzavrel súd prvej inštancie.“ Obdobný názor vyslovil Krajský súd v Trnave aj v rozsudkoch č.k. 10Co/294/2017-137 zo dňa 11.09.2018 a č.k. 24Co/69/2018-118 zo dňa 14.11.2018.

47. Rovnako súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/14/2019-193 zo dňa 22.05.2019, v ktorom tunajší odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie žalobcovi poskytol lehotu na predloženie dôkazov o splnení podmienok postúpenia pohľadávky, keď výzvou zo dňa 12.7.2018 vyzval žalobcu na predloženie dokladu preukazujúceho doručenie Výzvy zo dňa 20.10.2009 žalovanému. Obsahom spisu síce je Výzva zo dňa 20.10.2009, dôkaz preukazujúci doručenie výzvy žalovanému súdu prvej inštancie však žalobca nepredložil. Súd prvej inštancie považoval za relevantný dôkaz o existencii a doručení výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu je v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku (Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.) a zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Posúdenie splnenia podmienok na postúpenie pohľadávky bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je nevyhnutné pre vyhodnotenie právneho úkonu postúpenia z hľadiska jeho platnosti, resp. absolútnej neplatnosti, čo má priamy vplyv na posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, teda na výsledok samotného sporu. Za stavu, kedy súd v spotrebiteľskom súdnom spore trvá na dôkaze, pričom dodávateľ, resp. jeho právny nástupca nepreukáže existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. Preto správne súd prvej inštancie žalobu zamietol po zistení, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý tak nie je v spore vecne aktívne legitimovaný.“

48. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB v spojení s § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

49. Súd pritom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

50. Keďže nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zákonným spôsobom (predčasné zosplatenie bolo neplatné) a zároveň nenastal termín konečnej splatnosti úveru, pohľadávka banky nie je ani nebola postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 OZ a § 92 ods. 8 ZoB v spojení s § 17 ZoSÚ, a preto postúpenie zo dňa 21.06.2024 je svojim obsahom a účelom v rozpore so zákonom, a preto neplatné podľa § 39 OZ. Žalobca tak v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný.

51. Súd už len dodáva, že k mimoriadnemu zosplateniu úveru by ani nemohlo platne dôjsť, a to z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Veriteľ bol pritom pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

52. Žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal, že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň žalobca nepreukázal, že by si pôvodný veriteľ za účelom posudzovania bonity od žalovaného vyžiadal doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky a riadne zisťoval relevantné výdavky žalovaného.

53. Pôvodný veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. Súd mal za to, že výška sumy životného minima môže slúžiť len ako orientačná, pričom aj opatrenie NBS ju uvádza len ako sumu minimálnu. V tejto súvislosti súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 28CoCsp/5/2025-424 zo dňa 18.12.2025. Z uvedeného vyplýva, že v tu prejednáwanej veci by bolo (ak by k nemu došlo) predčasné zosplatnenie úveru vylúčené, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ.

54. Súd tiež poukazuje na to, že žalobca ani na výzvu súdu neobjasnil, ako dospel k sume istiny 185,56 eura, k sume riadneho úroku 77,- eur, k sume úroku z omeškania 17,03 eura a k sume poplatkov 59,- eur.

55. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Medzi základné procesné povinnosti strany sporu nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní patria povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Ich vzájomná väzba spočíva v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne splnenie povinnosti tvrdenia. Žalobca si povinnosť tvrdenia dostatočne nespĺnil napriek výzve zo strany súdu. Nespĺnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu zamietnuť.

56. Žalobca sa v žalobe v spojení s jej doplnením zo dňa 08.10.2025 obmedzil len na takú špecifikáciu žalovanej sumy, že uviedol súhrn debetných a súhrn kreditných operácií žalovaného na účte, avšak takáto špecifikácia nepostačuje a nie je možné preskúmať, na aké čiastkové nároky pôvodného veriteľa boli započítané ktoré čiastočné úhrady žalovaného, a teda aké konkrétne nároky pôvodného veriteľa zostali neuhradené.

57. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ a § 92 ods. 8 ZoB), ako aj z dôvodu nepreskúmateľnosti žaloby, bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

58. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia nebola žalovaným namietaná, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Ani pri pasivite žalovaného nie je možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex offo. Uvedené potom platí aj pri otázke skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy.

59. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offo.“

60. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednávanej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že súd ešte v priebehu konania žalobcu vyzval na vyjadrenie sa o.i. k otázke doručenia výziev zo dňa 13.03.2023 a 20.03.2024, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a skúmania bonity. Žalobcovi teda muselo byť zrejmé, že v prípade týchto okolností má súd o žalobe pochybnosti. Napriek tomu sa žalobca z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval nepreukázanie doručenia výziev zo dňa 13.03.2023 a 20.03.2024 žalovanému, nedostatočné skúmanie bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy a nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, na čo žalobca pre svoju neprítomnosť nemohol z vlastného zavinenia reagovať. Postup súdu podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na výzvu súdu zo dňa 17.09.2025 nemohol oprávnene domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu.

61. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

65. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

66. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, súd nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.